

Dag 76, donderdag 7 juni 2018. Vanmorgen Els en Thijs op de fiets uitgezwaaid en daarna zelf op pad. Rose en Gaby zijn dan al een uurtje weg. Het weer ziet er goed uit, en na een uurtje gaat de trui uit. Het is een schitterende route vandaag. Heuvelachtig, langs oude dorpjes, door de bossen en velden. Genoeg te zien en af en toe, als ik op een heuveltop sta, zie ik de Pyreneeën steeds dichterbij komen. Ik loop alleen vandaag, nu kan het nog, en vandaag en morgen maak ik zoveel mogelijk proviand op. Na Saint-Jean-Pied-de-Port zal het af en toe een muslireep of fruit zijn, wat ik meeneem, maar maaltijden hoef ik dan niet meer mee te sjouwen. Morgen dus ook de laatste dag met volle bepakking. Eén deel, waaronder de kampeerspullen gaat overmorgen op de post naar huis. Het zal bij elkaar een paar kilo zijn, misschien dat ik nu zelfs onder de 10 kg ga komen met de rugzak. Overmorgen weet ik het precies. Eén uurtje na mijn lunchstop kom ik Gaby tegemoet. Hij is te ver gelopen en heeft zijn slaapadres voor vanavond gemist. Het is nog ongeveer 1 kilometer terug op de route. Het is warm en ik neem regelmatig een drinkpauze en waar het kan vul ik het water weer aan. Uiteindelijk kom ik rond 17:30 uur aan in Saint-Palais, een levendig stadje met winkels en restaurants. Hier komende de drie belangrijkste Jacobsroutes door Frankrijk bij elkaar, er zijn dan ook aardig wat pelgrims en veel nieuwe gezichten (wel allemaal Frans). Er is ook een keuken, en de meesten koken zelf. De twee vrijwilligers van het Compostella-geenootschap, Nicole en Marie-Annick, zijn vriendinnen van Rose, die ook uit Bretagne komen. Er wordt goed voor Rose gezorgd en ze eten met zijn drieën. De wijn gaat rond, en als er een stuk meloen over is wordt dat gedeeld met de rest. Morgen sta ik vroeg op en ga samen met Rose de volgende etappe lopen. We willen op tijd in Saint-Jean-Pied-de-Port aankomen zodat we nog wat dingen kunnen regelen. Verder was het een mooie, rustige, maar wel inspannende dag. Geniet nog van de foto's, zou ik zeggen.

